

Verlag GR Tour du Pays de Herve

Wandelclub
De Sluisstappers vzw

GR 563 Tour du Pays de Herve

Zaterdag 25 mei 2019

3e etappe BOVENDRIESSCHE (Raeren) – Kelmis

Negen Sluisstappers stonden om 7 uur kant en klaar aan 't Schippershof om de derde etappe van de Tour de Pays de Herve aan te vatten. De weersvoorspellingen waren positief met een kans op een buitje in de namiddag. Met twee auto's vertrokken we : onze voorzitter bracht 4 deelnemers naar het startpunt en ging dan de anderen ophalen aan het eindpunt in Kelmis. Zaterdag is het rustig op de weg en ondanks hier en daar wat wegenwerken, reden we heel vlot tot op onze bestemming. Ook het ophalen op het eindpunt door onze voorzitter was OK.

Om 9.30 uur startten we aan de rand van het Hertogenwald, het eindpunt van onze vorige etappe.

Al vlug verlieten we het asfaltbaantje en begonnen aan een traject met poortjes dat ons door velden en weiden bracht tot aan een kasteelhoeve. Even het asfalt op om dan weer onmiddellijk terug door de weiden te stappen tot in het dorpje Raeren. We liepen langs de kerk en het vorige gemeentehuis om dan terug de natuur op te zoeken door weer opnieuw gebruik te maken van de (smalle) hekjes en poortjes. Deze GR is niet aan te raden voor volslanke wandelaars.

Over een oude stenen brug (geklasseerd) staken we het beekje Periolbach over en wandelden in de richting van het kasteel. Ondertussen hadden we al wel wat klimwerk achter de rug, maar nu mochten we even naar beneden langs prachtige wegjes en opnieuw door de weiden tot in het gehucht Berlotte. Hier is iets unieks te zien : een oude elektriciteitscabine nu omgevormd tot een museum over de Wortel.

Hierna kwam weer een doorsteek door de weiden tot we via een asfaltbaantje het centrum van Eynatten bereikten. Ondertussen was het middag geworden, dus tijd voor onze picknick.

Wij vonden een pleintje met banken en vooral een openbaar WC tot groot genoeg van onze twee dames.

Onze voorzitter verkende de omgeving, maar tevergeefs : geen café in dit dorp. Hierna stapten we langs het kasteel en dan volgde een minder mooi stuk : we liepen langs een transportbedrijf en staken de E40 over. Gelukkig sloegen we aan de overkant al vlug een veldweg in richting bos. Een mooi pad bracht ons naar de bronnen van de Geul. Hier is het nog een klein beekje maar het wordt een mooi riviertje dat we nog vaak zullen tegenkomen op ons parcours. De Geul vloeit langs Sippenaeken en Valkenburg om uiteindelijk in Maastricht in de Maas uit te monden.

We liepen nu geruime tijd langs de Geul tot aan een oude watermolen en begonnen aan een langzame klim tot op het plateau. Hier zie je de TGV-spoorlijn naar Duitsland en even verder de lijn van de normale treinen. We volgen even deze spoorlijn, staken de brug over om dan via een scherpe afdaling terug tussen de weiden terecht te komen. Dit wil zeggen : terug poortjes en af en toe tussen de koeien lopen. Er liep er zelfs een tussen met een piercing in haar neus.

Zo bereikten we het dorpje Astenet, liepen langs een mooie kapel uit 1724 en een kasteel met de schrikwekkende naam : Thor (de god van de donder). In dit dorpje is er ook een

oud klooster : Katherinenstift , nu omgebouwd tot rusthuis. Prachtige ligging en tuin, maar toch voelden we ons niet geroepen om er te blijven.

We waren zo onder de indruk van dit gebouw dat we even verder verkeerd liepen, maar aan de hand van onze kaart kwamen we al vlug terug op het juiste parcours. Bij het binnenkomen van het dorp Lontzen, sloegen we links af langs een asfaltbaantje om zo het natuurgebied Hohnbachtal te bereiken.

In dit gebied werd tussen 1862 en 1934 zinkerts opgegraven waarvan

je nu nog de sporen ziet. En ook de plantengroei heeft zich aangepast aan de zware metalen in de grond en zo heeft de natuur terug de overhand gekregen.

Uiteindelijk bereikten we terug de Geul om zo de weg N3 te bereiken die we naar links volgden. Juist voor de brug over de Geul, de weg over en we hadden ons eindpunt bereikt : Kelmis (of in het Frans : La Calamine). Hier stond onze auto met daarin lekkere

koele dranken : smaken doet dat na een wandeling van 23 km. Het was weer een voltreffer : een prachtig parcours en mooi weer, want buien hebben we niet gezien.

De terugreis was even vlot als de heenreis zodat wij nog gezellig deze wandeldag konden afsluiten in 't Schippershof. Dus volgende keer : meegaan !!!!

Wil je lid worden van de Sluisstappers, dan vind je in de [brochure die je hier kan downloaden](#) alle nodige informatie. Je kan ook steeds [het bestuur contacteren](#) voor bijkomende info.